

Romance af: Marie.

Herold.

Andantino espressivo.

Adolph. mezza voce.

Je pars de-main, il faut quitter Ma-ri---e, loin de ces
 Jeg maae afsted! naar So-lens Straaler glü-de min Lykkes

lieux m'é-xi-le mon des-tin, ah, di-tes moi, mon coeur vous en sup-pli---e, que vous se-rez à ja-mais notre a-mi---
 Stjer--ne da-ler dun-kelt ned; mig ei Ma-ri--es Blik-ke me-re mü--de, lad De--res Ven--skab mig Smerter for--sü---

accelerando.

rit. je pars de-main, je pars --- de - main.
 - de fjærnt gaaer mit Fjed, fjærnt gaaer --- mit Fjed.

2^{det} Vers.

Je pars de-main, et comme en notre en-fan-ce un seul ins-tant don-nez moi votre main, et qu'un a-
 Jeg maae af-sted, men som i Barndoms Da-ge, da Hjer-tet slog i U-skylds stille Fred, lad mig Din

-dieu de ten-dre con-fi-an-ce vien-ne a-dou-cir les en-nuis de l'ab-sen-ce; je pars de-
 Haand end nu en-gang mod-ta-ge, som skul-de mig gjen-nem Li-vet led-sa-ge; fjernt gaaer mit

-main, je pars de-main.
 Fjed, fjernt gaaer mit Fjed.

Musikalsk Theaterjournal. 7. A. 2. B. 2. H.

Moderato.

Suzette.

Ba-te-lier dit Li-set-te: je vou-drais
Co-lin paa Rhinens Vo-ver laae med sin

p *pp*

rallent:

a tempo.

pas-ser Veau, mais je suis bien pau-vrèt-te pour pa-yyer le ba-teau. Co-lin dit à la bel-le, ve-
Frer-ge-haad, Su-zon sâe: jeg maae o-ver, men Ar-mo-d er min Lod. Lad det dig ei for-skraek-ke, sâe

rallent: *pp* *a tempo.*

rallent:

a tempo.

nez, ve-vez tou-jours, ve-vez, ve-vez tou-jours et vo-gue la na-cel-le qui
han: kom Glut stiiig ned. sâe han: kom Glut stiiig ned. og roe med mig den Sne-ke som

pp *p*

por-te mes a-mours, et vo-gue la na-cel-le qui por-te mes a-mours et vo-gue la na-cel-
bær min Kjærlighed, og roe med mig den Sne-ke som bær min Kjærlighed, og roe med mig den Sne-ke

F

le qui por- te mes a- mours.
ke, som bær min Kjer- lig- hed.

FF

pp

8va

loco.

2det Vers.
Suzette.

pp

ralent:

" Je m'en vais chez mon pè- re, dit Li- sette à Co- lin. " Eh bien crois tu ma che- re, qu'il mac- cor- de ta
" Jeg hjem vil til min Fa- der, hun læs- ped blye og skjön. " Min Glut, mon hantil- la- der jeg blier hans Svi- ger-

a tempo.

main? ah! ré- pondit la bel- le, " o- sez, o- sez tou- jours, o- sez, o- sez tou- jours / et
-sün?" Spörg kun, laddigei skræk- ke, jeg ei der- for blier vred, jeg ei der- for blier vred, men

vo- gue la na- cel- le qui por- te mes a- mours, et vo- gue la na- cel- le qui por- te mes a-
roer med digden Sne- ke som bær din Kjer- lig- hed, men roer med digden Sne- ke som bær din Kjer- lig-

- mours, et vo- gue la na- cel- le qui por- te mes a- mours.
- hed, men roer med dig den Sne- ke som bær din Kjer- lig- hed.

v:s: 3.v.

3de Vers. Duetto.

Moderato.

Suzette.

ralent:

toujours dans son ba-teau,
 Co-lin blev Eg-nens Lyst,
 des ma-ris du ha-meau,
 Su-son sad ved hans Bryst,

Lubin.

A-près son ma-ri-a-ge
 Da de var Mand og Ko-
 Colin fut le plus sa-ge
 saa glad som paa en Tro-
 a
 a
 os

pp
 ralent:
 a

il re-pe-ta toujours, il re-pe-ta tou-jours: et vo-gue la na-
 naar de ad Bøl-gen gled, naar de ad Bøl-gen gled: vi roe den let-te
 tr

tempo:

sa chanson fi-de-le
 gla-de nynned beg-ge
 et vo-
 vi roe

pp
 tempo:
 pp
 p

celle, qui porte mes amours, et voguela nacele, qui porte mes amours,
Snekke som bær vor Kjaerlighed, vi roe den lette Snekke som bær vor Kjaerlighed,

gue, et voguela nacele, qui porte mes amours, et vo
ja, vi roe den lette Snekke som bær. ja, som bær vor Kjaerlighed, nu roe

et vogue qui porte mes amours.
nu roe vi som bær vor Kjaerlighed.

gue la nacele qui porte mes amours.
vi rask den Snekke som bær vor Kjaerlighed.

gve loco
pp

Allegro.

F

Lubin.

Sur la ri-vie-re, comme mon pè-re, je suis meunier de mon mè-tier; j'travaille et chan-te l'â-me con-ten-te,
 Rask,som min Fa-der Møl-len jeg la-der lar-men-de gaae, ved kla-ren Aae i muntre ser fro jeg den pri-ser,

p

car mon mou-lin m'don-ne du pain. De ma bou-ti-que, de ma bou-
 thi harden Vand, le-ve jeg kan. Jeg mig for-nøi-er, jeg mig for-

FF p

-ti-que j'aim' la mu-si-que tic tac tic tac tic ticque tic tac tic tac tic tac tic tic ticq' tic tic tic tac tic tacq' tic tic tic
 -nøi-er naar Møl-len støi-er, tik, tak tik tak tik tikke tik tak tik tak tik tak tik tak tik tak tik tak tik tak tik tak tik tak
 loco.

p

tac tic tac   tic tac tic   tic que tic que ticq'   tic que tac que tic que tac   ticq' Quand u ne fil le fraiche et gen ti le vient au mou
 taktik tak   tik tak tik   tik ketik ke tik   tik ke tak ke tik ke tak   tik. Ven lige Pi ger som elske S mi ger til jeg i

lin por terson grain, pen dant l'ouvra ge, j'li rends homma ge, et j'my prends ben, car j'sis ma lin,
 blandt Kun der ne fandt, jeg mens jeg mal te skjelsk med dem tal te, mangt Kys jeg fik, jeg er en Strik!

puis ma pra ti que, puis ma pra ti que, dit: c'est u ni que mon coeur fait tac tic
 Møl len alt lær te, Møl len alt lær te tid ligt mit Hjerte at slaae tik tak tik
 loco. loco.

tac tic tac   tic tac tic tac tic ticq'   tic tic tic tac tic tacq'   tic tic tic tac tic tac   tic tac tic tic que tic que ticq'   tic que tic que tic que tac ticq'.
 taktik tak   tik tak tik tak tik tik   tik tik tik tak tik tak   tik tik tik tak tik tak   tik tak tik tik ke tik ketik   tikke tikke tikke tak tik.

Andante.

Cavatine af: Marie.

Herold.

Henri.

U ne ro-be lé-gè-re d'une en-tiè-re blancheur, un chapeau de ber-gè-re, de nos bois u-ne
 U skyldskal altud tryk-ke, Kjø-len: saa hvid som Sne, Blomstertil Haarets Smyk-ke, huld, som en ven-lig

ff p

flour, ah! telle est la pa-ru-re dont je suis en-cha-n-té, et tou-jours la na-tu-re em-bel-lit la beau-
 Fee, o! det mig skal hen-ryk-ke saa dan min Brud at see! stedse Na-tu-rens Krands hæ-ver det Skjønnes

ral: 3 a tempo.

ad libitum.

te, Glands, oui, toujours la na-tu-re em-bel-lit la beau-te; crois-tu
 Glands, sted-se Na-turens Krands hæ-ver Alt, hæ-ver Alt ved sin Glands, Naar E-

un peu plus animé.

ff ff

donc que mon E-mi-li-e puis-se de-ve-nir plus jo-li-e, que ces plu-mes et ces bi-
 mi-li-es Blik sig hæ-ver; U-skylds En-gel huld-tes om svæ-ver; dis-se straa-len-de Smykkers

-joux, cet-te cein-ture en bro-de-ri-e, cet-te belle é-char-pe d'A-si-e rendent ja-mais ses traits plus
 Guld, og dis-se Ejer som e-ne bøl-ge for de skjøn-ne Lok-ker at døl-ge, gjør ik-ke Eng-len me-re

dim:

doux, non, non, c'est u-ne chi-mé-re, c'est u-ne chi-mé-re, non, non, non,
 huld, nei, nei, der du dig be-dra-ger, kun U-skyld be-ha-ger, ja, ja, ja!

ad libitum.

ralent:

FF

FF

a tempo.

u ne ro be lé gè re d'une entiè re blancheur, un chapeau de bergè re, de nos bois u ne fleur,
 Uskyld skal alt ud tryk ke, Kjolen saa hvid som Snee, Blomstertil Haarets Smyk ke, huld som en ven lig Fee,

ralent:

a tempo.

ah, telle est la pa ru re dont je suis en chan té et tou jours la na tu re em bel lit la beau té,
 o' det mig skal hen ryk ke saadan min Brud at see! sted se Na tu rens Krands hæ ver det Skjønnes Glands,

ralent:

et tou jours la na tu re em bel lit em bel lit la beauté.
 sted se Na tu rens Krands, hæ ver Alt, hæ ver Alt ved sin Glands!